

Č. j.: SPU 071108/2025
UID: spuess97feff3

Výroční zpráva

Státního pozemkového úřadu o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, za rok 2024

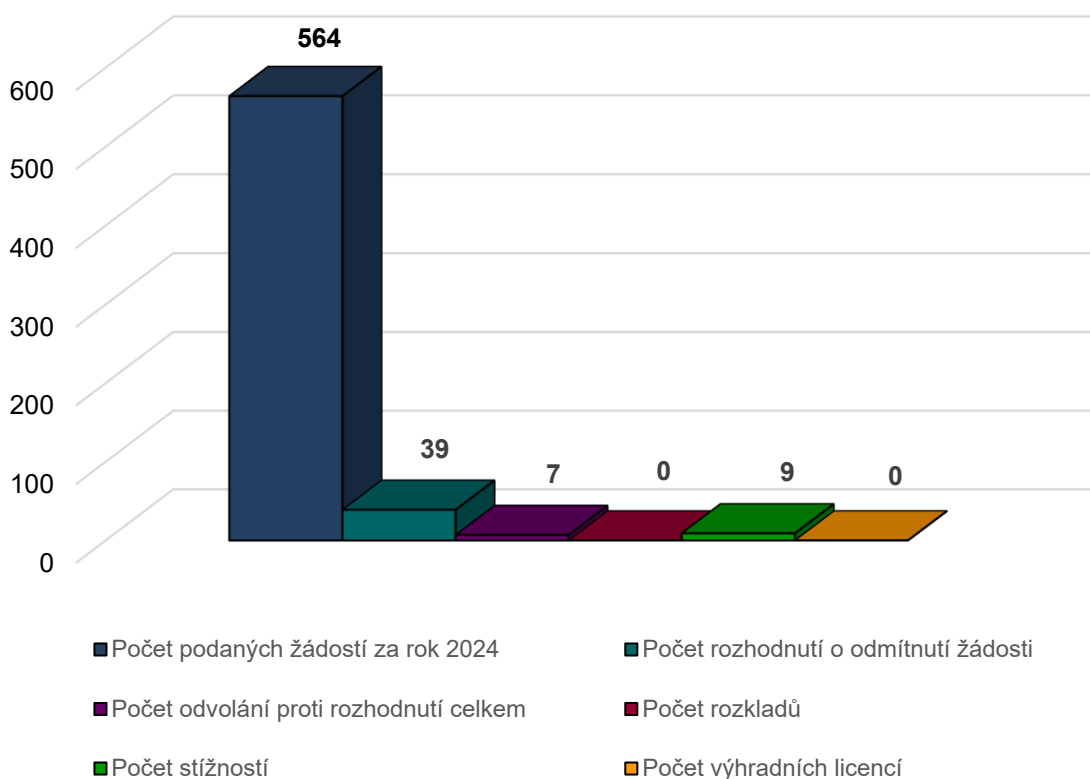
V souladu s ustanovením § 18 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také „InfZ“), tímto Státní pozemkový úřad poskytuje zprávu za rok 2024 o své činnosti v oblasti poskytování informací podle citovaného zákona a poskytuje následující údaje podle stavu k 31. 1. 2025:

1. Na Státní pozemkový úřad bylo v roce 2024 podáno celkem 564 žádostí o informace ve smyslu InfZ.
 - a) Z toho bylo vydáno celkem 39 rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 InfZ.
 - b) Proti rozhodnutí Státního pozemkového úřadu bylo z toho podáno celkem 7 odvolání.
 - c) Byl vydán 1 rozsudek soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace.
 - d) Nebyla poskytnuta žádná výhradní licence.
 - e) Z toho bylo podáno 9 stížností podle § 16a InfZ. Důvodem stížností byl zejména nesouhlas se způsobem vyřízení žádosti a neúplné či nepřesné poskytnutí informace. Přehled stížností s uvedením důvodů jejich podání a způsobu vyřízení je uveden v tabulce č. 2.
2. Žádosti o informace se týkaly především:
 - a) informací o restitučních nárocích k pozemkům,
 - b) informací týkajících se církevních restitucí,
 - c) soudních sporů vedených s SPÚ,
 - d) pozemků v právu hospodaření SPÚ,
 - e) informací o uživatelích pozemků,
 - f) informací o pozemkových úpravách.

Tabulka č. 1

**Souhrnné údaje k výroční zprávě za rok 2024
podle § 18 InfZ**

Údaj	Počet
Počet podaných žádostí za rok 2024	564
Počet rozhodnutí o odmítnutí žádosti	39
Počet odvolání proti rozhodnutí celkem	7
Počet rozkladů	0
Počet stížností	9
Počet výhradních licencí	0

**Souhrnné údaje k výroční zprávě
za rok 2024 podle § 18 InfZ**

Tabulka č. 2

**Přehled údajů o počtu, důvodech podání a způsobu
vyřízení stížností podle § 16a InfZ**

Číslo stížnosti	Důvod podání stížnosti	Způsob vyřízení stížnosti
Stížnost č. 1	Stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ	Autoremedura Státního pozemkového úřadu podle § 16a odst. 5 InfZ
Stížnost č. 2	Stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ	Autoremedura Státního pozemkového úřadu podle § 16a odst. 5 InfZ
Stížnost č. 3	Stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ	Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ
Stížnost č. 4	Stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ	Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu podle § 16a odst. 6 písm. d) InfZ
Stížnost č. 5	Stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ	Rozhodnutí Ministerstva zemědělství podle § 16a odst. 7 písm. a) InfZ
Stížnost č. 6	Stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ	Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu podle § 16a odst. 6 písm. b) InfZ
Stížnost č. 7	Stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ	Autoremedura Státního pozemkového úřadu podle § 16a odst. 5 InfZ
Stížnost č. 8	Stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ	Autoremedura Státního pozemkového úřadu podle § 16a odst. 5 InfZ
Stížnost č. 9	Stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ	Rozhodnutí Ministerstva zemědělství podle § 16a odst. 7 písm. a) InfZ

Tabulka č. 3

**Náklady vynaložené povinným subjektem v souvislosti
se soudními řízeními o právech a povinnostech podle InfZ**

Sp. zn. soudního sporu	Náklady řízení
1. sp. zn. 55 A 9/2023, 1 As 210/2023	8 228,- Kč
Celkem	8 228,- Kč

**Opisy podstatných částí rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti
rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace**

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2024, č. j. 1 As 210/2023–57

Z výroku rozhodnutí:

- I. Kasační stížnost se zamítá.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč k rukám jejího zástupce JUDr. Jakuba Kadlece, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Z odůvodnění rozhodnutí:

[2] Krajský pozemkový úřad žádost o poskytnutí informací v celém rozsahu odmítl podle § 15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění do 31. 12. 2022 (dále jen „informační zákon“). Odvolání proti rozhodnutí krajského pozemkového úřadu žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

[21] V projednávané věci nebylo žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušeno, ani z jiného důvodu nepřestalo „právně existovat“. Pakliže stěžovatel uvádí, že na základě rozhodnutí ze dne 31. 8. 2023 žalobkyni poskytl (mimo jiné) informace, o které žádala v původní žádosti ze dne 23. 10. 2022, na jejímž základě správní orgány vydaly rozhodnutí přezkoumávaná v této věci, jednalo se o rozhodnutí v jiné věci (respektive o jiné žádosti žalobkyně), než v (respektive o) níž správní orgány rozhodovaly v projednávané věci. Tuto situaci tedy nelze podřadit pod vydání nového rozhodnutí ve smyslu § 101 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), natož nové rozhodnutí podle § 101 písm. a) správního řádu, jímž se jediná ve smyslu § 102 odst. 9 téhož zákona ruší původní rozhodnutí správního orgánu.

[24] Uvedený závěr je plně přenositelný i na projednávanou věc. Je nepodstatné, jsou-li poskytnuty informace po odpadnutí důvodu pro odmítnutí žádosti o informace, aniž by žadatel podal novou žádost o informace, jako tomu bylo ve věci sp. zn. 3 As 66/2015, nebo zda k poskytnutí informací dojde až na základě opětovně podané žádosti, jako tomu bylo v nyní souzené věci. V obou případech se nic nemění na existenci původního rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace. Krajský soud tak postupoval správně, pokud věcně rozhodl.

[25] Tohoto závěru se přitom nijak nedotýká skutečnost, že krajský soud výrokem II. napadeného rozsudku podle § 16 odst. 6 informačního zákona přikázal krajskému pozemkovému úřadu poskytnout žalobkyni požadované informace. Skutečnost, že tyto informace později byly poskytnuty v jiném řízení, v tomto ohledu pouze znamená, že správní orgán splnil povinnost uloženou mu rozsudkem krajského soudu.

[29] Uvedenou vadu však v projednávané věci nelze považovat za natolik zásadní, že by odůvodňovala zrušení napadeného rozsudku. Na ústním projednání věci trvala žalobkyně, jíž krajský soud napadeným rozsudkem plně vyhověl; žalovaný souhlasil s rozhodnutím bez jednání (viz č. I. 87 spisu krajského soudu). Navíc lze souhlasit s krajským soudem, že ústní projednání otázky, o které krajský soud věcně rozhodoval, by v kontextu zde projednávané věci mnoho nového přinést nemohlo. Lze tedy souhlasit, že jeho absence neměla vliv na výrok rozsudku krajského soudu.

[30] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

Zpracovatel: Mgr. Xenia Veselá
ředitelka Odboru zastupování státu a legislativy